

[Arnfast]

til fjerdepladsen, men det er og bliver det grundlæggende i ethvert demokratisk styre, at vælgerne får indflydelse i hvert fald én dag, den dag de sætter deres kryds, og det er beklageligt, at vi ikke har kunnet få en større forståelse hos de store, de såkaldt gamle partier for denne nytænkning. Jeg synes ikke, ministeren kan sige, at der ikke er kommet nytænkning ind. Det er der, hr. minister, og det er kun på grund af vanskelighederne i forbindelse med amtsrådsvalgene med personlig stedfortræder, at det ikke kan gennemføres. Men jeg vil nu alligevel advisere ministeren om, at det kan være, der bliver gjort et forsøg i en tiendedel af den danske vælgerbefolkning, nemlig i Århus amt. Det kan være, der bliver gjort et forsøg, som kan bevise, at vi og ikke ministeren og de fire gamle partier har ret.

(Kort bemærkning).

K. J. Mortensen (S):

Det skal blive ganske kort til hr. Arnfast. Jo, det kunne meget let ske, at der skete en udskiftning, det sker næsten ved hver eneste opstilling inden for socialdemokratiet. Men jeg kan forstå, at der er visse partier, hvor de opstillede udpeges af den centrale hovedledelse; dér kan det selvfølgelig ikke ske.

(Kort bemærkning).

Arnfast (CD):

Jeg skal opfordre hr. K. J. Mortensen til at læse de valgregler, der findes i et af de nye partier. Vel opstilles de, og der kan i den rækkefølge, de opstilles i, ligge en anbefaling fra vælgerorganisationen, men det, vi ønsker, er, at når denne anbefaling foreligger, så er der en totalt sideordnet opstilling, således at det er vælgerne, der har afgørelsen. Det andet kan kun være en anbefaling fra dem, der kender kandidaterne nærmest.

(Kort bemærkning).

K. J. Mortensen (S):

Jeg forstår, at man ikke betragter vælgerne som nogle, der kan komme ind i partiforeningerne og være med til at afgøre disse ting hos centrum-demokraterne.

Alfred Andersen (SF):

Det forbavser mig noget, at ministeren ikke delte mit syn på bydelsråd, for så vidt jeg erindrer – jeg kan selvfølgelig huske forkert – stemte indenrigsministeren og socialdemokraterne i øvrigt sammen med SF om den paragraf i Københavns kommunes styrelse, som byggede på bydelsråd. Argumentet for, at man ikke skal have bydelsråd, er, at så bliver afstanden fra kommunekontoret for stor. Jeg ved ikke, om det skal bruges som argument, for det, jeg sagde i min indledning, var, at kommunalreformen nok har lagt for megen vægt på driftsøkonomiske enheder i stedet for på lokale samfundsinteresser. Jeg kan forstå, at det er det, der præger indenrigsministeren, når han her igen fortæller, at man endelig skal passe på, at afstanden ikke bliver for stor til kommunekontoret, hvis man laver små enheder.

Vi har nu haft en diskussion om nærdemokrati, medindflydelse for borgerne, og alle ordførerne har erklæret, at det var et udmærket oplæg, man fik fra denne arbejdsgruppe. Det var så lærerigt, at det kunne man få meget ud af i fremtiden. Men når jeg så hørte indenrigsministerens konklusioner, gik de nærmest på, at det eneste, man indtil nu har kunnet få ud af det, var, at han ligesom ville love de forskellige medlemmer, som talte om, at byrådsmedlemmerne skulle have nogle bedre lønmuligheder, bedre forhold. Nu er man altså havnet dér i diskussionen om borgerdemokratiet, at det primære er at få søgt gennemført nogle bedre forhold for byrådsmedlemmerne. Jeg synes nok, at det er en kedelig slutning, man her har fået ud af en sådan stor rapport, og vi kan også se, når vi skal til at behandle lovforslaget om kommunestyrelsen, at det er et meget, meget tyndt resultat, man har fået ud af arbejdsgruppens arbejde indtil nu.

Kaj Hansen (DKP):

Inden jeg kommer med nogle bemærkninger til ministeren og nogle af ordførerne, vil jeg gerne komme ind på spørgsmålet om repræsentation, som jeg ikke fik tid til i mit første indlæg.

Det er rigtigt, at jeg refererede fra betænkningen, at kommunisterne fremsatte forslag om udvidet repræsentation i januar 1974. Det gik hovedsagelig på en fordobling af kommunalbestyrelsesmedlemmernes antal.